

leve under et uforholdsmæssig Tryk. Det forekommer mig derfor meget rimeligt, om vi kom dem i Møde ved et Tilskud herfra. Det er det, jeg har villet gøre opmærksom paa, og derfor er det, at jeg har bedet om Ordet Maa jeg føie til overfor den ærede Minister, at saavidt jeg har forstaaet de Udtalelser, han tidligere er fremkommet med angaaende denne Sag, gif de ud paa, at han ikke havde Noget imod Formaalet, som han ansaa for godt, men han mente sig forhindret fra at understøtte denne Forening for Konsekventernes Skyld; der var saa mange andre lignende Foreninger, som kunde komme med Forlangender. Seg vil i den Henseende gøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa i Debatten i Fjor angaaende denne Sag, at der i Husmandsforeningens Love er en Paragraf som siger — det er § 6 — at naar andre Foreninger, som Hjælpeforeninger, Sygekasser o. l. betale samme Tilskud for hvert af sine Medlemmer, som Husmandsforeningens Medlemmer til Alderdomsforsørgelseskasen, saa kunne de faae lige Vilkaar der, om ogsaa de have særskilte Love. Det vil sige, at det Bidrag, som tilflyder denne Forening, stort eller lille — om det er 6,000 eller 600 eller 600,000 Kr. er ligegyldigt — vil i lige Maal kunne komme til at tilflyde alle Medlemmer af disse Foreninger her i Landet, som det kommer til at tilflyde Husmandsforeningens Medlemmer; altsaa vil den ærede Minister ikke paa det Grundlag være nødt til at give Mere eller gaa til større Konsekvenser, end der kan flyde af, at vedkommende Foreninger melde sig ind i Husmandsforeningen. Ministeren vil altsaa ikke komme til at give Mere, end han hvert Aar er Herre over at give sit Samtykke til. Seg vil ende med at sige, at den Tilslutning fra Udvalgets Side, som Andragendet under Nr. 27 i Betænkningen har faaet, giver mig Haab om, at Sagen en Gang maa løses, og jeg maa sige, at det uden Overdrivelse kan kaldes en Samfundsp ligt, at denne Sag løses,

Formanden (Høgsbrø): Paa Grund af de særlige Hindringer, som det ærede Medlem omtalte i Begyndelsen af sin Tale, har jeg ikke villet standse ham i hans Udvikling, men jeg maa iøvrigt fastholde den gamle Regel, at der ikke foreligger her til

Forhandling andre Andragender end dem, om hvilke der er gjort Indstilling til Thinget. Seg maa derfor ønske, at man ikke videre opholder sig ved dette Andragende, som det ærede Medlem omtalte.

Ordføreren (Bust): Det er jo ganske rigtigt, hvad den høitærede Formand sagde. I Henshold til Traditionen kan man ikke komme ind paa at forhandle Andragender, om hvilke der ikke er gjort Indstilling, eller til hvilke der ikke er stillet Endringsforslag, og jeg skal derfor ikke komme ind paa den nu omtalte Sag, da det vilde være at bryde en Tradition i denne Retning. Seg har kun bedet om Ordet for en kort Bemærkning, fordi jeg ikke har oplyst Thinget om et Andragende, som der ogsaa kunde være Folk udenfor Thinget, der have særlig Interesse af at faae Noget at vide om. Det er det Andragende, der er opført under Nr. 37 fra 25 Forstandere og Lærere ved Landbrugs-skoler. I Betænkningen staar der, at Andragendet er taget tilbage af Indbringeren, men det er ikke rigtigt. Andragendet er ikke taget tilbage, men det er ikke blevet behandlet af den Grund, at der ikke er kommet Svar fra Ministeren om Andragenet. Det vil blive behandlet i næste Afdeling, da jeg haaber, at der imidlertid vil være indløbet Svar fra den ærede Minister. Da jeg tror, at der er Mange ude i Landet, som med Opmærksomhed følger dette Andragendes Skjæbne, har jeg ikke villet undlade at give denne Dplysning.

Indenrigsministeren (Fingerslev): Med Hensyn til den sidste Bemærkning af den ærede Ordfører skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke har tænkt, at der ventedes paa Svar fra min Side paa dette Andragende, idet Sagen jo har været Gjenstand for en foreløbig Behandling her i Thinget, som ærede Medlemmer ville erindre, under Landbohøistoleforlagets Forhandling. Der er altsaa paa en vis Maade givet et Svar, som jeg anser for mere fyldestgørende, end de saa Vinier vilde være, som man kunde svare, nemlig, at Sagen skulde komme under nærmere Overveielse. (Ordføreren: Det vilde være nok) Ja, maaste det vilde være tilstrækkeligt til at behandle Sagen videre. Seg skal ikke komme ind paa Andragendet